

ΤΗΙ Ι' ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ
Ὁκτώηχος - Ἦχος δ'.

Τῇ Κυριακῇ Πρωΐ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν
Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ
ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν
Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς
ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε
τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ Βασιλεία αὐτοῦ
πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Αἰνεῖ, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον·
αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ
μου ἕως ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Μακάριος οὗτός ὁ Θεὸς Ἰακώβ
βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν
Θεὸν αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν
αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ
γενεάν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ
τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε,
Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας,
εἷς ὢν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον
ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἦχος δ'.

Στίχ. α'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ
Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν
αὐτῇ.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος δ'.

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα,
ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου
Μαθήτριάι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν
ἀπορρήψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι
ἐλεγον· Ἐσκύλεται ὁ θάνατος, ἡ γέρθη

Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος.

Στίχ. β'. Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ
καὶ ἡ γῆ.

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα,
ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου
Μαθήτριάι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν
ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι
ἔλεγον· Ἐσκύλεται ὁ θάνατος, ἡγέρθη
Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος.

*Ἡ, ἀντὶ τῶν Ἀντιφώνων, κατὰ τὸ τυπικόν,
ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί.*

Ψαλμὸς 102.

Ψαλμὸς 145.

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος δ'.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν
Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν
ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν
δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Ἀναστάσιμα.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ
ἐλεηθήσονται.

Διὰ ξύλου ὁ Ἀδάμ, Παραδείσου γέγονεν
ἄποικος, διὰ ξύλου δὲ Σταυροῦ, ὁ Ληστής
Παράδεισον ᾤκησεν· ὁ μὲν γὰρ γευσάμενος,
ἐντολὴν ἠθέτησε τοῦ ποιήσαντος, ὁ δὲ
συσταυρούμενος, Θεὸν ὠμολόγησε τὸν
κρυπτόμενον. Μνήσθητί μου βοῶν, ἐν τῇ
Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ
τὸν Θεὸν ὄψονται.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ τοῦ
θανάτου λύσας τὴν δύναμιν, καὶ ἐξαλείψας
ὡς Θεός, τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον
Κύριε, Ληστοῦ τὴν μετάνοιαν, καὶ ἡμῖν
παράσχου μόνε φιλόανθρωπε, τοῖς πίστει
λατρεύουσι, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ βοῶσί
σοι· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ
Θεοῦ κληθήσονται.

Τὸ χειρόγραφον ἡμῶν, ἐν τῷ Σταυρῷ
τῇ λόγχῃ διέρρηξας, καὶ λογισθεὶς ἐν τοῖς
νεκροῖς, τὸν ἐκεῖσε τύραννον ἔδησας,
ῥυσάμενος ἅπαντας, ἐκ δεσμῶν τοῦ ἄδου
τῇ Ἀναστάσει σου, δι' ἧς ἐφωτίσθημεν,
φιλόανθρωπε Κύριε, καὶ βοῶμέν σοι·
Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν
οὐρανῶν.

Ὁ σταυρωθεὶς καὶ ἀναστάς, ὡς δυνατὸς
ἐκ τάφου τριήμερος, καὶ τὸν πρωτόπλαστον
Ἀδάμ, ἐξαναστήσας μόνε ἀθάνατε, καὶ εἰς
μετάνοιαν, ἐπιστρέψαι Κύριε καταξιώσον,
ἐξ ὅλης καρδίας μου, καὶ ἐν θερμῇ τῇ πίστει
αἰεὶ κραυγάζειν σοι· Μνήσθητί μου Σωτήρ,
ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς,
καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα
καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Δι' ἡμᾶς ὁ ἀπαθής, παθητὸς ἐγένετο
ἄνθρωπος, καὶ ἐκουσίως ἐν Σταυρῷ,
προσηλωθεὶς ἡμᾶς συνανέστησε· διὸ καὶ
δοξάζομεν, σὺν τῷ Σταυρῷ τὸ Πάθος καὶ
τὴν Ἀνάστασιν, δι' ὧν ἀνεπλάσθημεν, δι' ὧν
καὶ σωζόμεθα ἀνακραύζοντες· Μνήσθητι καὶ
ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ τὸ
τοῦ ἄδου κράτος σκυλεύσαντα, καὶ
ὁραθέντα γυναιξί, Μυροφόροις λέγοντα·
Χαίρετε, πιστοὶ δυσωπήσωμεν, ἐκ
φθορᾶς λυτρώσασθαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν,

κραυγάζοντες πάντοτε, Ληστοῦ τοῦ
εὐγνώμονος τὴν φωνὴν πρὸς αὐτόν.
Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα
πάντες τὸ Ἅγιον, ὁμοφρόνως οἱ πιστοί,
δοξολογεῖν ἀξίως εὐξώμεθα, Μονάδα
Θεότητος, ἐν τρισὶν ὑπάρχουσαν
ὑποστάσεσιν, ἀσύγχυτον μένουσαν,
ἀπλὴν ἀδιαίρετον καὶ ἀπρόσιτον, δι' ἧς
ἐκλυτρουμέθα, τοῦ πυρὸς τῆς κολάσεως.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὴν Μητέρα σου Χριστέ, τὴν ἐν σαρκὶ
ἀσπόρως τεκοῦσάν σε, καὶ Παρθένον
ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον μείναςαν
ἄφθορον, αὐτὴν σοι προσάγομεν, εἰς
πρεσβείαν Δέσποτα πολυέλεε, πταισμάτων
συγχώρησιν, δώρησαι πάντοτε τοῖς βοῶσί
σοι· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ
Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι,
Ἀλληλούϊα.

Ὑμνοι μετὰ τὴν Μικρὰν Εἴσοδον

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος δ'.

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα,
ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου
Μαθήτριά, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν
ἀπορρήψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι
ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἡ γέρθη
Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος.

Τοῦ Ναοῦ.

(Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.)

Τοῦ Μηναίου ---

Κοντάκιον.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ καθαρῶτατος ναὸς τοῦ Σωτῆρος, ἡ
πολυτίμητος παστὰς καὶ Παρθένος, τὸ ἱερὸν
θησαύρισμα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, σήμερον
εἰσάγεται, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, τὴν χάριν
συνεισάγουσα, τὴν ἐν Πνεύματι Θείῳ ἦν
ἀνυμνοῦσιν Ἄγγελοι Θεοῦ· Αὕτη ὑπάρχει
σκηνὴ ἐπουράνιος.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀπόστολος

ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΑ'

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς 103.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε·
πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.
Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Γα 2:16-20

Ἀδελφοί, εἰδότες ὅτι οὐ δικαιоῦται
ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου, ἐὰν μὴ
διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς
εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεῦσαμεν, ἵνα
δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ
ἐξ ἔργων νόμου· διότι ἐξ ἔργων νόμου οὐ
δικαιωθήσεται πᾶσα σὰρξ. Εἰ δὲ ζητοῦντες
δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ εὐρέθημεν καὶ
αὐτοὶ ἁμαρτωλοί, ἄρα Χριστὸς ἁμαρτίας
διάκονος; μὴ γένοιτο! Εἰ γάρ, ἂ κατέλυσα,
ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην
ἐμαυτὸν συνίστημι. Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου
νόμῳ ἀπέθανον ἵνα Θεῷ ζήσω. Χριστῷ
συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δὲ ἐν
ἐμοὶ Χριστός· ὁ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει
ζῶ τῇ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός
με καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς 44.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. α'. Ἐντεινον καὶ κατενοδοῦ καὶ
βασίλευε, ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος
καὶ δικαιοσύνης.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ
ἐμίσησας ἀνομίαν.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Τὸ Εὐαγγέλιον

ΚΥΡΙΑΚΗ Ἡ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ

Λου ι' 25 - 37

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ, νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ πειράζων αὐτὸν καὶ λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν· εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὁρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποιεῖ καὶ ζήση. ὁ δὲ θέλων δικαιῶν ἑαυτὸν εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ τίς ἐστί μου πλησίον; ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀνθρωπὸς τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχὼ, καὶ λησταῖς περιέπεσεν· οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτόν καὶ πληγὰς ἐπιθέντες ἀπῆλθον ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεὺς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἀντιπαρῆλθεν. ὁμοίως δὲ καὶ Λευῖτης γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ἀντιπαρῆλθε. Σαμαρείτης δέ τις ὁδεύων ἦλθε κατ' αὐτόν, καὶ ἰδὼν αὐτόν ἐσπλαγχνίσθη, καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον, ἐπιβιβάσας δὲ αὐτόν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος ἤγαγεν αὐτόν εἰς πανδοχεῖον καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐπιμελήθητι αὐτοῦ, καὶ ὅ, τι ἂν προσδαπανήσης, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι. τίς οὖν τούτων τῶν τριῶν πλησίον δοκεῖ σοι γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστάς; ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ.

εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου καὶ σὺ ποιεῖ ὁμοίως.

Ὕμνος εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. Ψαλμὸς 148.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Ἀλληλουῖα.

Ὕμνος μετὰ τὴν Θ. Κοινωνίαν.

Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κανόνας Νηστείας

Κατάλυσις εἰς πάντα.